

ת"פ 37298/08/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד שלומי יהודה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37298-08-17 מדינת ישראל נ' יהודה
בפני כבוד השופט הישם אבו שחאדה

בעניין: המאשימה - מדינת ישראל ע"י עוה"ד נטליה
אוסטרובסקי

נגד

הנאשם - שלומי יהודה ע"י עוה"ד יאיר
מושיב

ה כ ר ע ת ד ין

א. כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**).

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 27.4.17, בשעה 18:27 או בסמוך לכך, ערך הנאשם קניות בסופר "אושר עד" בלוד (להלן: **הסופר**), וזאת יחד עם אשתו, הגברת איריס יהודה (להלן: **איריס**). באותן נסיבות, לקח הנאשם עגלת קניות ובה מוצרים בשווי 2,078.28 ₪, עבר את קו הקופות מבלי לשלם עבורה והמתין לאיריס שתשלם עבור המוצרים שרכשה בעגלה נפרדת. בהמשך, משסיימה איריס לבצע את הרכישה עבור המוצרים שרכשה, לקח הנאשם את הקבלה מהעגלה של איריס והתקדם לעבר היציאה מהמקום עד שנעצר על ידי קצין הביטחון של הסופר, מר מור נעים (להלן: **מור**).

ב. קביעת ממצאים שבעובדה

3. המאשימה הגישה דיסק המכיל ארבעה סרטונים שנלקחו מתוך מצלמות האבטחה של הסופר (ת/5). מדובר בסרטונים שמתעדים את שלב התשלום בקופות של הסופר, ואשר ממוקמות לקראת היציאה

מהסופר. מדובר בראיות מרכזיות שמלמדות באופן ברור על השתלשלות הדברים באירוע מושא כתב האישום.

4. מארבעת הסרטונים עולה כי הנאשם היה בסופר יחד עם איריס וכל אחד מהם החזיק עגלה. העגלה מושא אירוע הגניבה שבכתב האישום תיקרא להלן: **העגלה של הנאשם**, ובעוד העגלה שהיתה עם איריס תיקרא להלן: **העגלה של איריס**. מתוך הסרטונים עולה שניתן להבחין בבירור בין שתי העגלות, כאשר העגלה של הנאשם עמוסה במוצרים ובעוד שהעגלה של איריס יש בה מעט מוצרים.

5. את הפרק על ממצאים שבעובדה, אחלק לארבעה פרקי משנה כדלקמן: מבנה הסופר; העגלה של איריס; העגלה של הנאשם; ניסיון יציאה מהסופר עם העגלה של הנאשם. אעמוד על כל אחד מפרקי המשנה בנפרד.

1.ב. מבנה הסופר

6. מעיון בארבעת הסרטונים, עולה שלאחר קו הקופות, ישנו פרוזדור שמוביל לדלת היציאה של הסופר (להלן: **הפרוזדור**); ליד דלת היציאה עומד שומר שתפקידו, בין השאר, לוודא שהלקוחות שיוצאים עם עגלת קניות של הסופר, שילמו עבור המוצרים שבעגלה, וזאת על ידי בדיקת הקבלה על התשלום שבידי הלקוחות (להלן: **דלת היציאה**).

7. כמו כן, בסוף הפרוזדור, למול דלת היציאה, קיים דלפק שהוא גבוה יותר מהעמדות של הקופאיות (להלן: **הדלפק**). מעדותו של מור עולה שבדלפק קיימת קופה בודדת ואשר אין בה מסוע להעברת מוצרים וגם אין בה משקל לשקילת מוצרים וכי הדלפק מיועד בעיקר לשירות לקוחות ולהחזרים של מוצרים. לפי עדותו של מור, הקופה שבדלפק איננה מיועדת לתשלום עבור מוצרים רבים וגם אין שם תור לתשלום כמו שיש בקו הקופות (ראו עדותו של מור בפרוטוקול מיום 31.10.18, עמ' 12 ש' 20 - 22).

8. ארבעת הסרטונים נושאים תאריך ושעה ולכן יש לצפות בהם על פי הסדר הכרונולוגי של השעות. להלן תיאור של ארבעת הסרטונים:

א. הסרטון הראשון מיום 27.4.17 בשעה 19:26. אורך הסרטון 1:01 דקות. אופן הגדרת הסרטון בדיסק 5/ת הוא "מעבר החשוד עם העגלה" (להלן: **הסרטון הראשון**).

ב. הסרטון השני מיום 27.4.17 בשעה 19:32. אורך הסרטון 36 שניות. אופן הגדרת הסרטון בדיסק 5/ת הוא "סיום החשבון של האישה" (להלן: **הסרטון השני**).

ג. הסרטון השלישי מיום 27.4.17 בשעה 19:35. אורך הסרטון 4:19 דקות. אופן הגדרת הסרטון בדיסק 5/ת הוא "יציאת החשוד + עיכוב" (להלן: **הסרטון השלישי**).

ד. הסרטון הרביעי מיום 27.4.17 בשעה 19:37. אורך הסרטון 31 שניות. אופן הגדרת הסרטון בדיסק 5/ת הוא "עיכוב החשוד - סרטון 2" (להלן: **הסרטון הרביעי**).

2.ב. העגלה של הנאשם

9. בסרטון הראשון רואים את הנאשם מוביל את העגלה שלו, כאשר היא עמוסה במוצרים, חולף בין הקופות מבלי לעמוד בתור ומבלי לשלם. הנאשם מוביל את העגלה שלו לעבר הפרוזדור שמעבר לקו הקופות (ראו בסרטון הראשון החל מ-17 שניות ואילך לאחר תחילת הסרטון).

3.ב. העגלה של איריס

10. בסרטון השני רואים דמות של אישה שעומדת ליד אחת הקופות וגבה מופנה למצלמה ולידה יש עגלה עם מעט מוצרים. אין מחלוקת בין הצדדים שאותה אישה היא איריס ואשר רואים אותה משלמת על המוצרים שבעגלה שלה ומקבלת קבלה ומניחה את הקבלה מעל למוצרים שבעגלה. בהמשך, רואים את הנאשם מגיע לעבר העגלה של איריס, לוקח מתוכה את הקבלה ומוביל את העגלה לעבר הפרוזדור.

4.ב. הניסיון של הנאשם לצאת מהסופר

11. מפאת חשיבותו של הסרטון השלישי, אפרט את הדברים שניתן לראות בו לפי מד הזמן בדקות שמופיע על גבי הדיסק:

00:01 ועד 01:05
רואים את הנאשם מחזיק את העגלה שלו שעמוסה במוצרים, הולך לאורך הפרוזדור ומתקרב לכיוון דלת היציאה. בנוסף, רואים את הנאשם מטה את העגלה ימינה לכיוון דלת היציאה, כאשר הדלפק נמצא משמאלו.

01:05 ועד 01:07
רואים את הנאשם מטה את ראשו שמאלה, בעקבות כך שמו פונה אליו מתוך קו הקופות והנאשם נעצר עם העגלה שלו ומציג בפניו קבלה.

מתקיימת שיחה בין הנאשם למור ואשר במהלכה האחרון
עובר על רשימת הפריטים שמופיעים בקבלה בניסיון להשוות בין
הפריטים שברשימה ותכולת העגלה של הנאשם. 01:07 ועד 02:11

מור עומד עם העגלה של הנאשם ליד הדלפק והנאשם הולך
בחזרה בפרוזדור, בכיוון הפוך מדלת היציאה, ומביא מסוף
הפרוזדור את העגלה של איריס. מור שוב בודק את המוצרים
שבעגלה של איריס עם הקבלה שהוצגה בפניו על ידי הנאשם. 02:11 ועד 03:12

ניתן לראות שומר של הסופר, שזהותו אינה ידועה, עומד ליד
דלת היציאה ובודק את הקבלות של לקוחות שיוצאים מדלת
היציאה עם עגלות של קניות. 03:12 ועד 03:56

מור והנאשם נכנסים חזרה לתוך הסופר. 03:56 ועד 04:14

12. בסרטון הרביעי ניתן לראות זווית צילום אחרת ממצלמות האבטחה לגבי הליכתו של הנאשם בפרוזדור
לכיוון היציאה ולפתע הוא נעצר אחרי שמור קרא לו.

13. מור העיד כי הנאשם לא שילם עבור המוצרים שבעגלה שלו. כמו כן, מור העיד שערך בדיקה של שווי
המוצרים שהיו בתוך העגלה של הנאשם, ומצא ששוויים היה בסכום כולל של 2,078.30 ₪ (ת/3) ובעוד
שהקבלה שהייתה ברשותו של הנאשם ושהוצגה בפני מור, התייחסה למוצרים שהיו בעגלה של איריס
והיו בסכום כולל של 294.90 ₪ (ת/4) (פרוט' מיום 31.10.18, עמ' 12 ש' 1 עד 29, עמ' 13 ש' 15 עד 26).

14. הנאשם אישר שלא שילם עבור המוצרים שבעגלתו, אך טען כי לא רצה להמתין בתור בקו הקופות ולכן
ישב בפרוזדור עם העגלה. לטענתו, בהמשך, בעת שהלך בפרוזדור והתקרב לעבר דלת היציאה, הוא
לא התכוון לצאת מהסופר אלא רצה להגיע לדלפק משקל לשקילת מוצרים (ראו: אמרת החוץ של
שבעגלה. לטענתו, הוא סבר לתומו שיש בדלפק משקל לשקילת מוצרים (ראו: אמרת החוץ של
הנאשם, ת/6 ש' 24 - 55, ש' 62 - 75, ש' 95 - 106; וכן גם ראו עדותו בבית המשפט בפרוט' מיום
21.11.18, עמ' 23 ש' 4 - 31, עמ' 24 ש' 1 - 8, עמ' 26 ש' 3 - 9). כמו כן, טען כי את הקניה
המשותפת שלו ושל איריס הם פיצלו לשתי עגלות נפרדות מאחר וסבר שמדובר בסופר ששומר על כללי
כשרות ולכן לא רצה לערבב את המוצרים החלביים עם המוצרים הבשריים (פרוט' מיום 21.11.18, עמ'
26 ש' 21 - עמ' 27 ש' 7).

15. יש לציין שטענתו של הנאשם שהוא ואיריס השתמשו בשתי עגלות נפרדות על מנת להפריד בין מוצרים

חלביים לבין מוצרים בשריים, היא מופרכת מעיקרה. מתוך עיון ברשימת המוצרים שהיו בעגלה של הנאשם (ת/3), עולה בבירור שבאותה עגלה היו מוצרים בשריים רבים ומוצרים חלביים רבים. בעגלה של הנאשם היה מצד אחד, כבד עוף, ירכיים של עוף, כנפיים של עוף, שניצל עוף, בשר טחון, קציצות טלה, קרבב ואנטריקוט עגל. ומצד שני, היה גם שוקו, מעדן חלב בטעם תות (בשם באדי), שמנת חמוצה, פיצה מרגריטה, בורקס גבינה, מעדן חלב בשם "דני" בטעם שוקולד, מעדן "מילקי", קוטג' 9%, מעדן חלב בטעם תות בשם "דנונה", גבינה 9%, מעדן חלב בטעם תות בשם "דניאלה" ועוגת גבינה.

16. הנאשם לא חלק על כך שלו ולאיריס היו שתי עגלות וקבלה אחת ששייכת רק למוצרים בעגלה של איריס. הנאשם לא נתן הסבר מניח את הדעת הכיצד העגלה של איריס שלגביה בוצע התשלום, נותרה בתחילת הפרוזדור ובעוד שהוא הוביל את העגלה שלו בקצה השני של הפרוזדור, לכיוון דלת היציאה, כאשר בידו יש את הקבלה ששייכת לעגלה של איריס. הנאשם גם לא נתן הסבר מניח את הדעת למה הציג למור את הקבלה ששייכת לעגלה של איריס כאשר הוא יודע שהוא לא שילם על העגלה שלו.

17. יתר על כן, איריס לא העידה במשפט מטעם הנאשם על מנת לתמוך בגרסתו ששניהם לקחו שתי עגלות נפרדות במטרה לשמור על כללי הכשרות שנהוגים לטענתו בסופר, ולא מתוך תחבולה לנסות לצאת מהסופר עם עגלה אחת עמוסה במוצרים מבלי לשלם עליהם, תוך הצגת קבלה של עגלה אחרת שיש בה מעט מוצרים.

18. בעיני, עדותו של הנאשם הייתה בלתי מהימנה. מתוך צפייה בסרטון 3, עולה בבירור שהנאשם התכוון לצאת מדלת היציאה, עם העגלה שלו, מבלי לשלם עליה. מסרטון 3 גם עולה שלנאשם לא היה שמץ של כוונה לפנות שמאלה לדלפק על מנת לשלם שם על המוצרים שבעגלה. טענתו שהעגלה סתה במקרה ימינה לכיוון דלת היציאה, רק בשל כך שנאלץ להטות את ראשו שמאלה לכיוונו של מור שהגיע משמאלו וקרא לו לעצור, היא בלתי משכנעת.

19. לעומת זאת, עדותו של מור נמצאה מהימנה ביותר והיא תואמת באופן מלא את מה שניתן לראות בארבעת הסרטונים.

ג. גניבה או ניסיון גניבה

20. בכתב האישום יוחסה לנאשם העבירה המושלמת של גניבה. בפועל, הנאשם לא הספיק לצאת מדלת היציאה של הסופר מאחר ומור עצר אותו עם העגלה. כאן עולה השאלה האם מדובר בעבירה המושלמת של גניבה או בעבירת הניסיון. לדעתי, מדובר בעבירה של ניסיון גניבה ולא בעבירה המושלמת.

21. המקרה שבפני דומה בעובדותיו ל-ע"פ 7085/93 נג'אר נ' מדינת ישראל פ"ד נא (4) 221, 225 -

226 (1997). במקרה זה, המערערים התפרצו לתוך מפעל במטרה לגנוב ממנו סחורה. בהיותם בתוך המפעל הם היזזו ארגזים של סחורה באמצעות מלגזה לעבר שער הכניסה של המפעל. בשלב מסוים הבחינו בשומר של המפעל ועזבו את המקום מבלי להוציא את הסחורה מחוץ למפעל. הערכאה דלמטה הרשיעה אותם בעבירה של התפרצות וגניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין. בית המשפט העליון קבע שיש לבטל את ההרשעה בעבירה לפי סעיף 407(ב) ויש להרשיעם בעבירה לפי סעיף 407(א) שעניינה התפרצות מתוך כוונה לגנוב, וזאת בשל כך שהוכחה קיומה של כוונה לגנוב, אך בפועל לא נגנב דבר. בית המשפט קבע שאין די בהזזה של החפץ ממקום למקום על מנת שתתקיים העבירה המושלמת של גניבה וקבע שיש להוכיח כי נפגע כוחו של הבעלים לשלוט בנכס.

22. במקרה שבפניי, מדובר בהזזה של המוצרים בתוך הסופר עד הגעתם לדלת היציאה אך כוחו של הבעלים של הסופר לשלוט באותם מוצרים לא נפגע וזאת לאור התערבותו של מור שמנע מהנאשם לצאת מהסופר עם המוצרים. ללמדך, שלא בוצעה העבירה המושלמת של גניבה.

23. סעיף 25 לחוק העונשין מגדיר את "הניסיון" לבצע עבירה כדלקמן:
"25. אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה."

24. הפסיקה אימצה שני מבחנים המסייעים לקבוע האם המעשה העומד על הפרק יצא מגדרי שלב ההכנה והגיע כדי ניסיון לדבר עבירה. המבחנים הם "מבחן הקרבה המספקת" ו- "מבחן החד משמעות" (ע"פ 11068/08 **מדינת ישראל נ' סנקר** (פורסם בנבו, 12.7.2010) פסקאות 37 - 39 לפסק דינו של כבוד השופט עמית):

א. מבחן הקרבה המספקת: על פי מבחן זה שלב הניסיון מתחיל מרגע שנעשה מעשה המקרב את תהליך ביצועה של העבירה המושלמת. ככל שבוצעו חלקים רבים יותר משרשרת העבירה והמבצע היה קרוב יותר להשלמתה, כך נקל לראות במעשיו "ניסיון".
ב. מבחן החד משמעות: על פי מבחן זה, גם מעשה ראשוני של תחילת ביצוע לכיוון העבירה המושלמת, עוד לפני שהמבצע מתקרב להשלמת העבירה, יכול שייחשב כ-"ניסיון". זאת, ובלבד שהמעשה מעיד באופן ברור וחד משמעי על המטרה העבריינית הקונקרטית ואינו מוביל למספר התנהגויות אפשריות. המבחן המקובל לבחינת ההתנהגות הוא מבחן "הסרט האילם", כאילו היינו צופים בסרט אילם, בו ניתן לראות רק את שרשרת הפעולות של המבצע. מנקודת הזמן בו התבררה לצופים מטרת המעשים, מתממש מבחן החד משמעות ומתחיל שלב הניסיון. לפיכך, גם מעשה ראשוני ביותר יכול שייחשב לניסיון, כל עוד משתמע ממנו באופן חד משמעי כוונתו הפלילית של העושה.

25. לגבי מבחן "הקרבה המספקת": הנאשם התקרב עם העגלה לכיוון דלת היציאה ונותרו צעדים בודדים בלבד עד ליציאה מהסופר עם העגלה מבלי שישלם עליה. בנוסף, גם לאחר שהתבקש לעצור על ידי מור, הוא הציג בפניו את הקבלה מהעגלה של איריס, וזאת כמעשה נוסף מתוך שרשרת המעשים שביצע ושמתרתם לקרב אותו לתוצאה הסופית הרצויה של גניבת המוצרים שבעגלה. לפי מבחן "הקרבה המספקת", בוצעו מספיק פעולות על מנת שתתקיים עבירת "הניסיון".

26. לגבי מבחן "החד משמעות": הנאשם חצה את קו הקופות עם העגלה שלו מבלי לשלם על תכולתה.

בהמשך, לקח את הקבלה מהעגלה של איריס והשאיר את אותה עגלה בתחילת הפרוזדור. לאחר מכן, התקדם לכיוון היציאה עם העגלה שלו תוך שהוא מחזיק בקבלה מהעגלה של איריס, ואשר הציג אותה בהמשך למור כאסמכתא לתשלום. בעת שבוחנים את מכלול המעשים האמורים, כאילו שמדובר בצפייה בסרט "אילם" (יובהר שארבעת הסרטונים של הסופר הם "אילמים" ונעדרי קול), אין מנוס מהמסקנה החד משמעית שהנאשם התכוון לגנוב את המוצרים שבעגלה שלו, מבלי לשלם עליהם.

27. כידוע, עבירת הגניבה דורשת יסוד נפשי של "כוונה", היינו "כשהוא מתכוון בשעת הנטילה לשלול את הדבר מבעלו שלילת קבע" (לשון סעיף 383(א)(1) סיפא לחוק העונשין שבו מוגדר הביטוי "גניבה"). על רכיב הכוונה ניתן ללמוד מהשילוב שבין שני הנתונים שלהלן:

א. ראשית, התחבולה שבה השתמש הנאשם: על פניו, ברור שמדובר בתכנון מוקדם של מעשה הגניבה: העמסת מוצרים על שתי עגלות נפרדות עם פער גדול בשווי המוצרים שבין שתיהן; בהמשך, תשלום על העגלה הזולה; ולאחר מכן, הצטיידות בקבלה של העגלה הזולה כאסמכתא שתאפשר יציאה מהסופר עם העגלה היקרה. מדובר בתחבולה שתוכננה מראש, דבר שמלמד בבירור על התקיימות רכיב "הכוונה" בעבירת הגניבה.

ב. שנית, ניסיון ליציאה מהסופר ללא תשלום: עצם הניסיון לצאת מהסופר עם עגלה מלאה ובידיעה שלא שולם עבורה, גם היא מלמדת על רכיב "הכוונה" בעבירת הגניבה.

ד. סוף דבר

28. לאור כל האמור לעיל, הנני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של ניסיון גניבה לפי סעיפים 25 ו-384 לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"א טבת תשע"ט, 19 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.